

नेत्रेषु त्रिवेदयित्वा मन्थनं करोति तथा शास्त्रान्तरादध्व-
र्युं च तच्चाध्वर्युः प्रत्यङ्मुखोऽभिमन्थतीति”। चान्द्रं च
खादिरं द्वादशाङ्गुलदीर्घं वर्तुलम् अथोबोहकीलयुक्तम्
बुधे प्रमन्यापप्रवयनार्थगर्तयुक्तम् मूलेऽप्ये च लोह-
पट्टिकया संयुक्तं कार्यम्”। “शौचीली च खादिरौ
द्वादशाङ्गुलदीर्घा चतुरङ्गुलविपुलाधोभागे सपा चात्वाप-
स्थितकीलकोपरिस्थापनाथलोहपट्टिकायुक्ता उपरि-
भागे वर्तुला च कार्यौ। नेत्रं च गोवालशयणसूत्र-
स्त्रित्वं व्यामसामं कार्यम्। केचित् प्रमन्यापेण
मन्थन्ति, अपरे तु मूलेन”

चात्वात् ५० चत-वालञ् । १यस्रुण्डे २२भै १७ताने
४उत्कटे च विद्युः ४उत्तरवेद्यङ्गे मृत्सूत्रे ५तत्कृतावटे
च “चात्वालोत्करायनरेण सञ्चरः” का०श्रौ० १।२।४२।
“चात्वालय उत्करश्च चात्वालोत्करौ तौ अन्तरेण
तयोरन्तरालेन सर्वेषां विहितकार्यान् संचरः गमना-
गमनमार्गोभवति ।। अयं च सोत्तरवेदिकेषु वरुणप्रभा-
समहाहविःपशुसोमेण ज्ञेयः चात्वालस्यैव सत्त्वात्
सोत्तरवेदिकेषु सर्वेष्वनेनैव मार्गेण गमनायमने कार्ये” कर्कः।
“तच्चात्वालं परिब्रूयति सा चात्वालस्य माता नात्र
मातासि यत्नैव स्वयं मनसा मन्वेतापेणोत्करं तच्चात्वालं
परिब्रूयते” जत० ब्रा० २।५।१।२६। “सा चात्वालस्य
माता वेवोत्तरवेदिकेन सैवेतर्प्यः चात्वालखननोत्प-
देव मृदोत्तरवेदिकरणात्” भा० ।
“चात्वालं चात्वालवत्सु” आश्व० श्रौ० १।१।६। “चात्वा-
लोनामावटः पशुसोमादिष्वस्ति येषु उत्तरवेदार्थं यत्न
मृत् चात्वाद्युयते तद्वत्सु” ना० रा० उक्तेः उत्तरा-
वेदार्थमृदाहरणजातावटएव चात्वाल इति गम्यते ।

चानराट न० चनराटस्येदम् अण् । चनराटपस्याख्यने
तस्मिन्मन्त्रे परे दिग्गन्धा अन्नोदानाः । “पूर्वचा-
नराटम्” सि० कौ० ।

चान्द्रनिक ति० चन्द्रेण सम्पद्यते ठक् । चन्द्रेण कृतशोभे
“वपुचान्द्रनिकं यस्य कार्पण्येनिकं सुखम्” भट्टिः ।

चान्द्र ति० चन्द्रस्येदम् अण् । १चन्द्रसम्बन्धिनि दिनमासादौ
२तन्त्राने च । “अर्कादिनिः स्रुतः मार्चो यदुयात्यहरहः
गगो । तच्चान्द्रमानमंशस्तु ज्ञेया द्वादशभित्तिभिः”
सू० सि०

“स्रुयान् समागमं त्यक्त्वा विनिश्चयतः पृथग्भूतः संशुद्धो-
द्हरहः प्रतिदिनं यत् यत्तद्व्यामितं मार्चो पूर्णं

दिशं गच्छति तत् प्रतिदिनं चान्द्रमानं तत्तु गत्यन्तरा-
शमितम् । ननु सौरदिनं स्रुयमाणेन यथा भवति तथै-
तद्रूपेभागेः कियद्भिः पूर्णं चान्द्रं दिनं भवतीत्यत आह ।
अंशैरिति । भागैस्तु कारात् स्रुयं चन्द्रान्तरोत्पद्यैस्तस्य
तद्रूपत्वात् । द्वादशभिर्द्वादशसङ्क्रान्तैस्तिथिर्ज्ञेया । एकं
चान्द्रदिनं ज्ञेयमित्यर्थः । एतदुक्तं भवति स्रुयं चन्द्र-
योगाच्चान्द्रदिनप्रवृत्तेः पुनर्योगे माससमाप्ते भगवन्तरेण
चान्द्रो मासस्ति शञ्चान्द्रदिनात्मकः । अतस्तिथिर्द्वादशैर्यदि-
भगवन्तश्चान्द्रं तदैकेन किमिति । द्वादशभागैरेकं चान्द्र-
दिनम् । “दर्शः स्रुयेन्दुसङ्क्रमः” इत्यभिधानाद्दर्शवधिकमा-
सस्य त्रिंशत्तिथ्यात्मकत्वात् तिथिचान्द्रदिनरूपेति । अयं
चान्द्रव्यवहारमाह” र०न० “तिथिः करणसहाहः क्षौरं
सर्वक्रियास्तथा । व्रतोपवासाद्याणां क्रिया चान्द्रेण
गृह्यते” सू० सि० ।

“तिथिः प्रतिपदाद्या करणं ववादिकसहाहो विवाहः
क्षौरं चौलकर्म । एतदाद्याः सर्वक्रिया व्रतवन्माद्युत्सव-
रूपा व्रतोपवासाद्याणां नियमोपवासगमनानां क्रिया
करणम् । तथा सस्रुयार्थकः । चान्द्रमानेन गृ-
ह्यते अङ्गीक्रियते । अथ चान्द्र मासं प्रसङ्गात्
पिष्टमानं चाह” र०ना० ।

“हिंशता तिथिभिर्मासचान्द्रः पितृमहः षष्ठम्”
सू० सि० “कालेन येनैति पुनः शशीनं क्रामन् भचक्रं
विवरेण गत्या । मासः सचान्द्रोऽङ्गुलमाः कुरामाः
पूर्णेणयः । २६।११।५० । स्रुतकुदिनप्रमाणम्” सि० सि०
“दर्शान्ते किल शशी रविणा युक्तो भवति । ततोद्वावपि
पूर्वतो गच्छतः । तयोः शशी शीघ्रगत्यात् प्रत्यहं गत्य-
न्तरेणाप्यतो याति । एवं गच्छंश्चक्रकला २१६०० तस्य-
मन्तरं यदाप्यतो याति तदा रविणा योगमेति । तयोः
कालयोरन्तरालं चन्द्रमासः । तत्प्रमाणमनुपातेन ।
चन्द्रार्कयोर्मध्यगती आदौ सम्भूक् सावयवे क्त्वा यदि
गत्यन्तरेणैकं कुदिनं लभ्यते तदा चक्रकलातुल्येनान्तरेण
कियन्तीत्यनुपातेन चान्द्रमासे कुदिनानि लभ्यन्ते ।
२६।११।५० । प्रमिता० । अधिकं गौणचान्द्रमन्त्रे
२७२५ ५० दृश्यम् । आपस्तम्बः “चन्द्रमाः क्षण-
पक्षान्ते स्रुयेण सह युज्यते । सृष्टिकर्षादथारभ्य सृष्टि-
कर्षावधिः परम् । चन्द्रार्कयोः रवेर्मासचान्द्र इत्यभि-
धीयते” विष्णुस० । २चान्द्रायणव्रते न०। “चान्द्रं कच्छं
तद्वत् च मङ्गलविशं विधिः” प्रा० त० । “चान्द्रं